

til 30te November 1880 er begrundet i Bestemmelser i Organisationslovene af 1868. Der er altsaa med Hensyn til disse i og for sig ikke nogen principiel Indvending at gjøre mod, at Summen, naar Betingelserne indtræde, bevilges. Flertallet har, som det vil ses, tiltraadt denne Bevilling, Mindretallet, hvortil jeg i dette Spørgsmaal hører, har ikke tiltraadt den, idet det forekommer os at være noget Nyt allerede nu at tage Beslutning om, hvad man vil bevilge i mulig forekommende Tilfælde, som altsaa ogsaa muligvis ikke forekomme. Igaar blev der afstemt et Forslag med Hensyn til Udsærgod Fabrik, hvor Udvalget i sin Helhed havde gjort den Grundsætning gjældende, at da Bevillingen begrundes ved Hensynet til, at en mulig Udfædigelse foregaar, vilde man ikke nu gaa ind paa den, idet man først vilde se, om Udfædigelsen fandt Sted i Finantsaaret, og da eventuelst give Bevillingen enten paa Finantsloven for næste Aar eller paa Tillægsbevillingsloven. Med Hensyn til Spørgsmaalet her om Premierlieutenanterne er i Principet det Samme Tilfælde. Om disse Premierlieutenanter og de 6 Sekondlieutenanter virkelig vilde blive overtallige i det Finantsaar, her er Tale om, ved man nu i dette Dieblit ikke — det kan være, og det kan ikke være, at de blive det — og af Marineministerens Motiver faar man ingen Sikkerhed i saa Henseende. Der staar nemlig, at der, saavidt man kan se, ikke vil finde Afgang Sted i Officerskorpsen i 1879—80 paa Grund af Aldersgrændsen og heller ikke i Kalenderaaret 1880. Men ligesom der jo kan finde Afgang Sted af andre Grunde, saaledes kan det jo ogsaa vise sig, at, naar Bevillingen skal bruges, vil den være overflødig. Der vil jo allerede nu komme til at vise sig et Tilfælde, idet der allerede har fundet et Avancement Sted i Marinen, som jo naturligvis maa have til Følge, at en af disse Bevillinger vil blive overflødig. Der er derfor efter Mindretallets Mening ingen Grund til allerede nu at bevilge disse Summer, fordi man ikke i dette Dieblit kan med Bestemthed vide, om Betingelsen indtræder; indtræder den, saa er der ikke Tvivl om, at Summen vil blive bevilget paa Tillægsbevillingsloven. Det er jo en Bevilling, som er lovbestemt ifølge Organisationslovene, og som ikke kan negtes. At bevilge allerede nu, er noget Nyt, som der ikke er Anledning for os til at gaa ind paa. Flertallet har imidlertid stillet sig anderledes end vi og vil allerede nu bevilge Summen. Med Hensyn til Sekondlieutenanterne — ikke de 6 omtalte — er Spørgsmaalet et andet, nemlig med Hensyn til dem, for hvilke der foretages Bevilling i December 1880 og fra 1ste Januar til 31te Marts 1881. De staa i nærmeste Forbindelse med det Lovforslag, som blev forelagt af Ministeren i Begyndelsen af indeværende Samling. Flertallet — et Flertal, forskjelligt fra de andre sædvanlige Flertal — har

tiltraadt denne Bevilling, men Mindretallet har modsat sig den, væsentlig af de samme Grunde, af hvilke det modsatte sig det Lovforslag, som dengang blev forelagt. Det gaar, som erede Medlemmer vilde vide, ud paa en Forøgelse af Antallet af Sekondlieutenanter til Tjenesite fra 20 til 30, og det er væsentlig motiveret af Hensyn til de to eller tre Love, som tidligere ere vedtagne her i Thinget om Udvidelse af Officersskolen. Flertallet har ment, at Konsekventen af disse Love maatte føre til, at man ogsaa bevilgede disse Sekondlieutenanters Forbliven til Tjenesite. Mindretallet er ikke af denne Mening, idet Mindretallet ikke har kunnet se, at der er nogen Forbindelse derimellem. Fordi man giver Ministeren en ekstraordinær Ret til at forfremme et Antal Kadetter til Officerer, følger jo ingenlunde deraf, at man ogsaa skal give Ministeren en Ret til at beholde de saaledes fremkomne Sekondlieutenanter til Tjenesite. Det følger naturligt deraf, at man maa give Ministeren Ret til at udnævne dem til Sekondlieutenanter, — det er klart —, men ligesom Sekondlieutenanterne ere en Klasse af Officerer, som man bestandig, ogsaa i Organisationslovene, har forudsat, at man dels kunde have til Tjenesite, hvis der ikke var flere af dem, end man behøvede, og dels kunde hjemsende, hvis der var flere af dem, end man behøvede, saaledes ligger der selvfølgelig ikke i Bemyndigelsen til at lade Kadetterne tage Examen og blive forfremmede til Officerer nogenformelt Forpligtelse eller nogenformelt Konsekvents til at gjøre det næste Skridt, nemlig at gjøre disse saaledes udnævnte Sekondlieutenanter til Sekondlieutenanter, som skulle blive i Tjenesiten. At gaa ind paa at indrømme et større Antal Sekondlieutenanter og at gaa ind paa det andet Skridt, nemlig at indrømme, at et større Antal Sekondlieutenanter skal blive inde til Tjenesite, er jo to ganske forskjellige Ting. Det Første er en Indrømmelse, som kan gjøres uden at forandre Kadreerne, men det Andet er i Virkeligheden en Forandring af de i Organisationslovene bestemte Kadreer, en Overstribelse af Tallet 20 til et eller andet større Tal, efter som man nu giver Bevillingen. Dengang blev det gjort gjældende af et aret Medlem her i Thinget, der forøvrigt har sluttet sig til Flertallet, at man af personlige Grunde, af Hensyn til de Bedkommende, burde gjøres nogen Indrømmelse i saa Henseende, og at det da, ganske vist ikke paa Loven, men igjennem Forhandling i Finantsudvalget, vilde være muligt at give disse 1 eller 2 Sekondlieutenanter, hvormod der er Tale — nu vil det vel kunne blive 1 for indeværende Aars Bedkommende — Afgang til at blive tagen til Tjenesite (Afbrydelse af Marineministerens). Naar der bliver Avancement i Korpsen, vil det ogsaa medføre Avancement for Sekondlieutenanterne, men det er nu ligegyldigt. Det er et uvæsentligt Spørgsmaal, om det er 1 eller 2,